

ΕΤΟΣ 54ον

17 Δεκεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (2794)

ΤΟ ΘΕΙΟ ΔΕΙΠΝΟ

«δειπνον μέγα»

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ περιγράφεται στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή σάν ἓνα μεγάλο συμπόσιο στό ὁποῖο καλοῦνται νά λάβουν μέρος ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἐντούτοις οἱ καλεσμένοι δέν ἀνταποκρίνονται στήν πρόσκληση προβάλλοντας διάφορες δικαιολογίες, παρμένες ἀπό τήν καθημερινή ζωή. Ἡ ἴδια πρόσκληση ἀπευθύνεται ἀπό τόν Θεό σέ ὅλες τίς ἐποχές, ὅπως καί ἡ ἀντίστοιχη ἄρνηση τῶν ἀνθρώπων.

Μέ τήν ἄρνησή μας νά δεχθοῦμε τή θεία πρόσκληση γιά τό δεῖπνο τῆς βασιλείας, γιά τή θεία κοινωνία, δέν ματαιώνουμε τό ἔργο τοῦ Θεοῦ ἀλλά μόνο τή δική μας σωτηρία. Ὁ Θεός συνεχίζει νά πραγματοποιεῖ τό σχέδιο τῆς ἀγάπης του καί παρά τή δική μας ἄρνηση.

Θεία εὐχαριστία

Τό μέγα δεῖπνο πού παραθέτει ὁ Θεός μέσα στό διάβα τῶν αἰώνων εἶναι ἡ τράπεζα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἡ θεία εὐχαριστία, τό μυστήριο τῆς συνάξεως τῶν πιστῶν καί τῆς ἀναφορᾶς τους στόν Θεό. Αὐτή ἀποτελεῖ τήν οὐσία καί τήν ἀποκορύφωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας.

Ὀνομάζεται θεία εὐχαριστία, γιατί ἐκφράζει τήν εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τόν Θεό. Φανερώνει τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ καί συγκεφαλαίώνει τό ἔργο τῆς πρόνοιᾶς του γιά τόν κόσμο. Οἱ ἄλλες ἐκκλησιαστικές ἀκολουθίες ἀποτελοῦν προπαρασκευή ἢ προέκταση τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας. Ἀλλά καί ὁλόκληρη ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ βρῖσκει τόν σωστό προσανατολισμό της στό μυστήριο αὐτό. Ὁ πιστός καλεῖται νά προσφέρει τήν ὑπαρξή του ὡς ζωντανή θυσία, εὐάρεστη στόν Θεό (Ρωμ. 12,1).

Ἡ πληρέστερη δωρεά

Τό μυστήριο τῆς θ. εὐχαριστίας ἀποτελεῖ τήν τελική καί πληρέστερη δωρεά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιδ' 16-24)

Πολλοί οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεῦγῃ βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγεγόμενος ὁ δούλος ἐκείνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴ θ. κοινωνία οἱ διασπαρμένοι ἄνθρωποι ἐνώνονται μὲ τὸν Θεὸ καὶ μεταξύ τους. Γίνονται μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ παιδιά τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμη, μὲ τὴ μετοχὴ στὴ θεία εὐχαριστία ἐπισκιάζονται οἱ κοινωνικές, συγγενικές καὶ ἄλλες σχέσεις τῶν πιστῶν· πραγματοποιοῦνται νέες σχέσεις πνευματικῆς φύσεως στὴν προοπτικὴ τῆς αἰώνιας καὶ ἀληθινῆς ζωῆς.

Ἡ συμμετοχὴ στὴ θεία εὐχαριστία εἶναι συμμετοχὴ στὴ ζωὴ τῶν χαρισμάτων τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία. Μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου ὁ ἱερέας ζητεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ στείλῃ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πρῶτα στοὺς πιστοὺς καὶ ἀκολουθῶς στὰ τίμια δῶρα. Καὶ μὲ τὴν κοινωνία τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ οἱ πιστοὶ ὁμολογοῦμε τὴ μετοχὴ μας στὴ χάρη αὐτή: «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον». Ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσφέρονται στὴ θεία εὐχαριστία. Γι' αὐτὸ καὶ προϋπόθεση τῆς συμμετοχῆς στὴν εὐχαριστιακὴ κοινωνία εἶναι ἡ ἀλληλοσυγχώρηση τῶν πιστῶν, ἡ μεταξύ τους καταλλαγὴ.

Ἀπόκτηση φρονήματος Χριστοῦ

Μὲ τὴν συμμετοχὴ στὴ θεία εὐχαριστία ἡ ζωὴ μας ἐνώνεται μὲ τὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος προσφέρει τὸν ἑαυτό του στὸν Θεὸ καὶ ὁ Θεὸς ἔρχεται καὶ κατοικεῖ μέσα στὸν ἄνθρωπο. Αὐτὴ ἡ ἔνωση ἀναπτύσσεται καὶ ὑλοποιεῖται στὴν καθημερινὴ ζωὴ. Ἐτσι ἀποκτᾶ ὁ ἄνθρωπος τὸ φρόνημα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀγάπη.

Αὐτές οἱ δύο ἀρετές ἀποτελοῦν τὴ βασικὴ προϋπόθεση συμμετοχῆς στὴ θεία

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολή, «Κάποιος ἤθελε νά παραθέσῃ **μεγάλο δεῖπνον** καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἔστειλε τὸν δούλον του κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου νά πῆ εἰς τοὺς καλεσμένους, «Ἐλάτε, διότι ὅλα εἶναι πιά ἔτοιμα». Ἄλλ' ἄρξισαν διὰ μιᾶς ὅλοι νά δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε, «Ἀγόρασα κάποιο χωράφι καὶ πρέπει νά πάω νά τὸ ἰδῶ· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον». Ἄλλος εἶπε, «Ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βώδια καὶ πηγαίνω νά τὰ δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον». Ἄλλος εἶπε, «Ἐνυμφεύθηκα γυναῖκα καὶ γι' αὐτὸ δέν μπορῶ νά ἔλθω». Καὶ ἦλθε ὁ δούλος καὶ τὰ εἶπε αὐτὰ εἰς τὸν κύριόν του. Τότε ὠργίσθηκε ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε εἰς τὸν δούλον του, «Ἔβγα γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ κωλοὺς καὶ τυφλοὺς». Καὶ εἶπε ὁ δούλος, «Κύριε, ἔγινε ἐκεῖνο πού διέταξες καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χώρος». Καὶ εἶπε ὁ κύριος εἰς τὸν δούλον, «Ἔβγα εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς περιφραγμένους τόπους καὶ ἀνάγκασέ τους νά μποῦν, διὰ νά γεμίσῃ τὸ σπῆτι μου. Διότι σὰς λέγω, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους, πού εἶχαν προσκληθῆ, δέν θά γευθῆ τὸ δεῖπνον μου. Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαῖτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εὐχαριστία. Ἡ ἀγάπη ἰδιαίτερα πρέπει νά συνοδεύει τὸν ἄνθρωπο, ὅταν προσέρχεται στή θεία κοινωνία. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος προτρέπει τοὺς πιστοὺς νά ἐλέγχουν προηγουμένως τὸν ἑαυτὸ τους στό ζήτημα αὐτὸ καὶ ὕστερα νά προσέρχονται στή θεία κοινωνία (Α΄ Κορ. 11, 29).

Συχνότητα συμμετοχῆς

Ἡ θεία εὐχαριστία δέν ἀποτελεῖ μὴ ἐπαναλαμβανόμενο μυστήριο, ὅπως εἶναι τὸ βάπτισμα, ἀλλὰ τελεῖται καθημερινά «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς». Ἡ τακτικὴ συμμετοχὴ στό μυστήριο αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴ διατήρηση καὶ ἀνάπτυξη τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

Κάθε φορά πού τελεῖται ἡ θεία λειτουργία, ὁ ἱερέας καλεῖ ὄλους τοὺς πιστοὺς νά προσέλθουν στή μετάληψη τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Δικαιολογοῦνται νά ἀπέχουν μόνον ὅσοι ἔχουν πνευματικὸ κώλυμα ἢ ἐπιτίμιο τοῦ πνευματικοῦ τους. Ἡ ἀδικαιολόγητη ἀποχὴ ἀπὸ τὴ θεία εὐχαριστία ἀποτελεῖ σοβαρὴ παράλειψη στὴν πνευματικὴ ζωὴ. Εἶναι ὅμως καὶ προσβολὴ τοῦ Θεοῦ, πού σάν τὸν οἰκοδεσπότη τῆς εὐαγγελικῆς διηγήσεως παραθέτει πλουσιοπάροχα τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα του καὶ ἐμεῖς ἀρνούμαστε.

Ἡ θεία εὐχαριστία δέν εἶναι περιστασιακὴ ὑπόθεση, χρονικὰ καθοριζόμενη. Τίς μεγάλες ἑορτές τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὰ Χριστούγεννα πού πλησιάζουν,

17 Δεκεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ
«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Δανιήλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καί τῶν ἁγίων τριῶν
παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καί Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ
θαυματοουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.
Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστ.: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24, Μαθ. κβ΄ 14.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Δεκεμβρίου, Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. α΄ 1-25.

πολλοί πιστοί προσέρχονται στή θεία κοινωνία, συνήθως ἀπροετοίμαστοι πνευματικά καί ἴσως μέ τή διάθεση νά ἐκπληρώσουν ἕνα θρησκευτικό ἔθιμο. Ἡ θ. κοινωνία δέν εἶναι οὔτε ἑορταστικό ἔθιμο, οὔτε εὐκαιριακή κατάσταση. Εἶναι τό ἀποκλειστικό δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ὅπως ὁ ἀέρας καί ὁ ἥλιος. Ἦχει δικαίωμα ὁ ἄνθρωπος νά στερεῖ τόν ἑαυτό του ἀπό τή ζωογόνο ἐπενέργεια τοῦ ἀέρα καί τοῦ ἥλιου; Πῶς λοιπόν στερεῖ τόν ἑαυτό του, γιά μέγαν χρονικά διαστήματα, ἀπό τή ζωοποιό κοινωνία τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ;

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

Η ΧΩΡΙΣ ΘΕΟ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Χωρίς τό Θεό κάθε εὐτυχία εἶναι καταραμένη καί φτωχή, ἡ ζωή θάνατος, ἡ χαρά καί ἡ γλυκύτητα πικρία. Μέ τό Θεό καί ἡ δυστυχία εἶναι εὐλογία, ἡ φτώχεια πλοῦτος, ἡ ἀδοξία δόξα, ἡ ἀτιμία τιμή, οἱ δοκιμασίες γεμάτες παρηγορία. Χωρίς τό Θεό δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξῃ ἀληθινή ἀνάπαυση, εἰρήνη καί παρηγοριά».

Ἄγιος Τύχων τοῦ Ζαντόσκ

**Ἀκοῦστε τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΤΩΡΑ καί ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΑ
Γιά περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm